

Scénář

Paní Jaroslava Pokorná se narodila v roce 1952 v Liberci. Své dětství však strávila v Jablonci nad Nisou, kde navštěvovala základní školu Šumava. Po ukončení základní školy se vydala do Litoměřic na střední pedagogickou školu a ve studiu učitelství – oboru český jazyk a hudební výchova, pokračovala na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem.

Její život prolíná spousta příběhů a jeden z nich, začal právě v Litoměřicích.

“Tak začala jsem scoutovat v roce 1968 v Litoměřicích, kde jsem byla v internátě a právě po obnově scoutingu přišla do internátu moje vedoucí, paní doktorka Světlana Benešová, která zažila ten prvorepublikový scouting a potřebovala někoho, kdo by jí pomohl rozjet tu činnost tehdy dívčího oddílu v Litoměřicích”

“a v 18 letech jsem už dostala tu důvěru, že jsem vedla, když paní doktorka měla služby a nemohla celý tábor být sama, tak jsem vedla v 18 letech svůj první skautský tábor u sloupu v Čechách.”

Tábor byl nejen plný zkoušek zdatnosti pro děti, ale také byl jednou velkou nervovou zkouškou pro vedoucí.

“takže to nebyla žádná legrace, když někdo mu třeba nebylo dobře onemocněl, nebo když plnili zkoušku tří orlích pér a já vlastně o nich nesměla 24 hodin vůbec nic vědět, neměl je nikdo vidět a jen jsem trnula, aby se jim nic nestalo a v pořádku se mi třeba druhý den vrátili zpátky”

“a při nějaké neopatrnosti se s ní sesunul kousek právě z toho skalního, malinkého masivu. Ale nic se jí nestalo, ale později, když mi to vyprávěla, co se jí všechno stalo, nebo jedné dívce při těch orlích pérech, při vichřici, která jí zastihla, nedaleko spadl strom vedle ní, tak to byly takové situace, kdy vás jako mrazí.”

Tyto mrazivé situace přebily události srpna 1968 a následné zakázání skautingu v roce 1970. Protože se práce s dětmi nechtěla vzdát, tak s dětmi přešla pod Pionýr.

Takto učinili i další kolegové, a díky tomu se tak na letním táboře seznámila se svým budoucím manželem.

“Tak my měli u rybníčka v Jižních Čechách, u Jindřichova Hradce, na levém břehu tábor a můj manžel tehdy byl kapitánem a vedl už také v těch 19 letech tábor na pravém břehu rybníka. A pochopitelně jsme brzy poznali, jaké mají vedení, že máme mnoho společného.”

V roce 1989 spolu s manželem založili v Jablonci nad Nisou oddíl dívčího vodního skautingu, se kterým spolupracuje dodnes. Na závěr si poslechněme pár slov, které paní Pokorná mladé generaci vzkazuje.

“Takže nepromarněte ty nejhezčí chvíle a poznávejte nejen třeba v nějaké cizí zemi. Spousta krásných míst je tady u nás v Čechách, takže jezděte a poznávejte.”